

de set en set

LLUÍS MUNTADA

Tothom hauria de...

Al llarg d'aquest any 2009 m'he dedicat a aplegar entrevistes de diari en què la persona entrevistada era, per regla general, algú que havia assolit un determinat èxit en la seva vida professional. D'una banda el gènere de l'entrevista acostuma a exigir titulars espectaculars. De l'altra, la persona que ha triomfat tendeix a eixamplar el seu jo i a donar recomanacions de caire universal, com fent partícip tothom de les claus del seu èxit particular. El cas és que entre aquests papers s'hi troba una hiperinflació d'eufòria i d'acumulació de receptes potser incompatibles entre si, que per molt essencials que puguin ser resulten humanament impossibles de complir totes alhora. La falca retòrica més absoluta és

“ Al llarg del 2009 he aplegat entrevistes en què la persona entrevistada havia assolit un determinat èxit en la seva vida professional

aquella en què l'entrevistat comença dient «Tothom hauria de...». Així, es troben recomanacions com ara «Tothom hauria d'escoltar deu minuts diaris de música zen», «Tothom hauria de llançar-se en paracaigudes almenys una vegada a la vida», «Tothom hauria de fer ioga», «Tothom hauria de cridar durant deu minuts seguits cada dia», «Tothom hauria d'intentar ser un hacker», etcètera. Els cinc preceptes més substancials que he recollit són: «Caldria tenir quatre [sic] orgasmes diaris», «Cal endarrerir la culminació del desig» (¿fins a l'infinit?, em pregunto alarmat), «Tot home hauria de fer un dia a l'any de dona», «Tota persona major de 60 anys hauria de sentir en el seu ventre les vibracions d'una guitarra elèctrica», «Tothom hauria de tenir contacte amb els dofins». És el risc de les solucions radicals: poden carregar. Poden fer-nos inclinar definitivament a abraçar la contradicció pragmàtica que sosté «Ningú hauria de dir tothom hauria de...».

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

cartes@elpunt.cat

Administració i inversió

● La conselleria d'Empresa i Innovació de la Generalitat de Catalunya ha iniciat, encertadament, la reordenació del mapa de la innovació a Catalunya, sens dubte excessiu, amb més de 40 centres de recerca. Davant aquest afany d'economitzar, seria també desitjable que les administracions i en especial la Generalitat prenguessin exemple per aplicar aquest criteri també al desmesurat nombre de funcionaris, que no ha fet més que augmentar en els darrers anys i és una càrrega desmesurada en comparació amb l'entorn econòmic, i més en els temps en què estem. L'eficiència en inversió és bona, però en despesa d'estructura i administració és molt millor. Que no quedi en una pura declaració d'intencions. / JOAN MARIA MACIAS. Girona.

Impost de successions

● Quan vaig escoltar el conseller Castells i el Sr. Puigercós parlar amb vehemència de la injustícia de l'impost de successions vaig creure que no faria falta parlar més d'aquest tema. Aviat em vaig adonar de la meua equivocació i que dels polítics no te'n pots confiar. Voldria analitzar la presa de pèl de la suposada reforma d'aquest impost injust sobretot per als catalans. Els guanyadors: Iniciativa-Verds, és a dir, els comunistes, que ens volen fer creure que aquest impost el paguen els rics. I ens ho diuen amb tota la cara dura quan saben perfectament que no és així. A més, ens diuen que sense aquesta política minvarien els serveis que es donen al ciutadà. Fals. Hi ha moltes maneres de mantenir els

El compliment de la llei i les administracions públiques

● Tots estem sotmesos a l'imperi de la llei, però les administracions públiques espanyoles incompleixen de forma reiterada les normes dictades pels poders legislatius i aquí no passa res. Per què dic això? No és pas una acusació gratuïta, ho dic perquè es cert. Pregunteu-ho si no a la ingent quantitat de ciutadans que estan esperant el compliment de la llei de dependència, la llei d'ajut al lloguer per a gent jove, la llei d'ajut a l'autoocupació, ajuts per a cursos de formació de l'INEM, etcètera. Ajuts que depenen tots o quasi tots de l'administració central. Del Ministeri d'Habitatge o de l'Institut Nacional de Empleo. Algun incrèdul podrà dir: «Digueu-me'n algun cas concret.» A centenars, podria anomenar-los, però em limitaré al meu cas i segur que milions de ciutadans s'hi sentiran identificats. Febrer del 2007. El meu fill de 28 anys decideix independitzar-se. Se'n va a viure a Girona ciutat i demana l'ajut per a l'habitatge a joves de la llei de Carmen Chacón, aleshores ministra d'Habitatge del govern de Zapatero. Després d'insistir sense cap resultat, d'escriure i publicar articles a diversos diaris catalans i de demanar la intervenció del Síndic de Greuges, el primer pagament li va arribar l'agost del 2008. A final del 2008, per causes familiars i de feina canvia de domicili. Amb aquest decisió desapareix l'ajut i ha de començar de nou tot el procés de petició. Té reconegut el dret a l'ajut des de l'agost del 2009, però el gener del 2010 encara no ha rebut ni un euro. La meua pregunta és: qui obliga les administracions a complir la llei? què passa si el que incompleix una llei és un ciutadà? No calen respostes. Tothom ho sap. / JOSEP BUSQUETS. Hostalric (Selva).

serveis i fins i tot millorar-los i eliminar aquest impost discriminatori. El Partit Socialista i Esquerra han demostrat que no els importa abaixar-se els pantalons. És lamentable que un partit minoritari imposi la seva ideologia i el seu afany recaptatori a tot un país, però això és política. El conseller Castells, després d'haver defensat una reforma important, s'ha vist desautoritzat. Si tingués una mica de dignitat dimitiria. I per últim, CiU. Podrien haver pactat la reforma inicial del socialisme i Esquerra declarant que la seva intenció final era la supressió, però no els ha interessat. Per què? Perquè es perdrien l'oportunitat de fer-ho valer en les properes eleccions. Molt bonic; el ciutadà, que pa-

gui, com més cabrejat més ens votarà. Això també és fer política; tot plegat, una vergonya. La plataforma ciutadana contra aquest impost, que no afluixi, ja que està vist que aquesta gent només es mou per pressió popular. / JOSEP PUIGGRÓS. Palamós (Baix Empordà).

Gràcies

● Vaig ingressar un dimarts de setembre a l'hospital Josep Trueta de Girona, procedent de l'hospital Santa Caterina, embarassada de menys de 32 setmanes del que havia de ser el nostre primer fill i en situació d'amenaça de part, amb tot el desconeixement i les emocions que això comporta, tot i que en aquells moments eren majors els senti-

ments d'angoixa i preocupació davant dels possibles riscos donada l'extrema prematuritat i l'agreujaent afegit del baix pes del nadó. Per a mi van ser sis dies d'ingrés i per al nostre fill, en Lluc, cinc setmanes. Dies on s'acumulen emocions i neguits, el desconeixement de com evolucionarà el procés, el dia a dia del nadó... Però és molt reconfortant saber i poder dir en veu alta que durant, després i ara únicament hem trobat persones que en tot moment han estat ajudant-nos, aconsellant-nos i donant-nos suport des de tots els àmbits de l'hospital. Recordem bé els noms i les cares de totes les persones que ens van atendre a urgències, la sala de parts, la sala d'operacions, la planta de maternitat i l'UCI pediàtrica amb una gran professionalitat i un tracte personal immillorable. Ens hem sentit compresos, estimats i molt ben atesos, i creiem que el millor agraïment que es pot fer a una tasca professional ben feta és fer-ne difusió, i avui, a través dels mitjans de comunicació que ens ofereixen aquesta possibilitat, així ho fem. Sempre es diu que el naixement d'un fill és un moment feliç. Nosaltres podem dir avui que si en el nostre cas ha estat així és gràcies a la bona tasca de tanta gent. És per això que amb aquesta carta volem retre homenatge i fer extensiu el nostre agraïment a totes aquestes persones que ens han fet costat. Gràcies especials a tot el personal de l'hospital Dr. Josep Trueta per la seva atenció durant el part i a posteriori i també moltes gràcies pel tracte rebut al CAP de Cassà de la Selva i a l'hospital Santa Caterina durant tot l'embaràs. / MARIA ORTEGA I JORDI VILANÓ. Llagostera (Gironès).

en sisif | JORDI SOLER

